UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

tem eccleſiaſticam, c.uenietes, de iureiur.& ibi doc.
& d.c.ad Romanā. Nec obſtat, ꝙ † ſtatuta Bononien
4 ſia fuerint à ſede apoſtolica generaliter confirmata,
quia per hanc confirmationem non dicuntur confir-
mata illa ſtatuta, per quæ ius ſuperioritatis minuere-
tur, d. c. uenietes: ſed ꝙ non poſſit ad Papam omiſſo
medio appellari, eſſet contra ius ſuperioritatis Papę,
& ideò tale ſtatutū nō ualeret, d.c.uenietes, ergo &c.
Præterea cōfirmatio ſtatutorum generaliter facta di-
citur facta, dummodo ſtatuta non ſint contra liberta
tem eccleſiæ, ſed ſi ſtatuta huiuſmodi comprehēde-
rēt caſum, quando ad Papam appellaretur, uidelicet
ꝙ ad eum nō poſſit omiſſo medio appellari, hoc eēt
contra libertatē eccleſiæ d.c.ad Romanam, & d.c.ue
niētes, ergo dicta ſtatuta non cēſentur quoad hunc
caſum confirmata, & ꝯñr poteſt ad Papā, omiſſo me-
dio, appellari. ¶ Vltimum dubium eſt, an dicatur re-
ceſſum ab appellatione interpoſita ad Papam, ex quo
appellans alium iudicem inferiorē ſuper ijſdē rebus
adiuit iuxta tex. in c.ſollicitudinē, cum ſi. allegatis ibi
in gl. in uer. renunciaſſe, de app. Cui dubio reſpōdet,
ꝙ in caſu noſtro non dicitur appellationi renūciatū,
nec ab ea receſſum, quia domina Diamantes ultimo
loco agēdo poſſeſſorio ſuper bonis ſuis propriis, &
quæ non fuerunt Veſpaſiani, coram Illuſtriſſimo do-
mino, non dicitur eundē iudicem ſuper eiſdē bonis,
& rebus adiuiſſe, ſed ſuper diuerſis, nam ipſa primo
egit poſſeſſorio ſuper bonis hæreditatis Veſpaſiani,
& ſuper illis appellatio pēdet, ſeu ad Papā fuit appel-
latum, ueluti in ſentētia lata per do. Nicolaum Audi
torem, & in appellatione per do. Diamantem à dicta
ſentētia interpoſita expreſsè apparet. Poſt appellatio
nem autem ipſa domina Diamantes coram Illuſtriſ-
ſimo do. Gubernatore mouit litē ſup bonis propriis
ipſius agēdo poſſeſſorio cum allegatione dominii,
ſeu tituli ad iuſtificationē ſuæ poſſeſſionis. Et hæc in-
ter ſe non repugnant, agere ſæpius poſſeſſorio retinē
dæ reſpectu diuerſarum rerum, argumēto eorū, quæ
habētur per Abb. in c.fi. de ord. cognit. & in c.cum di
lectus, de cau. poſ. & proprie. Præterea ex quo ultimo
loco per dominam Diamantē litigatum fuit coram
do. Gubernatore ſuper quibuſdam aliis bonis, & non
ſuper bonis prius petitis, & ſuper quibus fuit ad ſedē
apoſtolicam appellatum, ſi ob hoc diceretur appella
tioni renunciatum, deberet dici ſolum renunciatū
quoad bona, ſuper quibus do. Diamantes ultimo lo-
co coram do. Gubernatore litigauit, non autē quoad
omnia bona Veſpaſiani, ſuper quibus appellatio pen
det, argumento d. c. ſolicitudinem. Præterea & me-
lius an dicatur appellationi renunciatū, & ſic an cau
ſa appellationis adhuc coram Papa, uel eius delega-
to pendeat, inferior, hoc eſt ordinarius loci, ſeu eius
delegatus, cognoſcere non pōt, ſed hoc ad Papā, uel
eius delegatum pertinet per ſupradicta, & c.dilectus,
il 2. de reſcript. & d.c. ſolicitudinem. Non pōt etiā di-
ci per do. Diamantē renunciatum appellationi ad Pa
pam interpoſitę, litigando poſt appellationē interpo
ſitā coram dom. Gubernatore, ſeu domino Nicolao
eius auditore ſuper quibuſdā bonis mobilibus, qm̄ ſu
per hmōi bonis mobilibus cā appellationis non pen-
debat, ſed ſolum ſuper bonis immobilibus hæredita-
tis Veſpaſiani, ut in primo, & ſecundo libello domi-
næ Diamantis conſtat: & ſic prius fuit litigatum ſu-
per immobilibus, & ſuper illis fuit ad Papam appel-
latum, deinde domina Leonoria, & illi de Volta tra-
xerūt ad iudicium coram alio iudice dominam Dia-
mantem ſuper bonis quibuſdam mobilibus, quæ ſe
25 defendendo comparuit. Et † ideo ſi ex hoc pro
aliqua parte dicetur appellationi renunciatum, di-
cetur ab illis de Volta renunciatum, dict. capitu. ſoli-
citudinem, & non à domina Diamante, quæ ſe de-
fendendo comparuit, & propterea excuſatur, argu-
mento c.cum inter, cum ſimilibus, de exceptio. Et ex
his dubia propoſita remanent reſoluta ad fauorē do-
minæ Diamantis, ex quibus omnino concluditur do
minum Benedictum aſſertum iudicem commiſſa-
rium non poſſe de cauſa appellationis dominæ Dia-
mantis cognoſcere, quia per inhibitionem ſibi factā,
quam admiſit, ſibi ipſi manus ligauit, ut ex prædictis
infertur. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Inſtantia cauſæ nedum prima, ſed etiam appellationis non poteſt à iudice etiam de conſenſu partium prorogari, ſed ſolū ſuſpendi.*
2 *Et multo minus abſque conſenſu utriuſque partis.*
3 *Inſtantia cauſæ appellationis propter impedimentum proueniens à facto appellati non currit. Et quomodo factum, et culpa appellati conſideretur.*
4 *Pęna conuentionalis extra iudicium promiſſa quomodo, & quatenus exigi poſſit.*
5 *Conductor contra quem locator ad rei reſtitutionem agit, quando exceptionem dominij opponere, & locationem eſſe nullam prętextu ſui dominij dicere poſſit, & quando non, & nu. 12.*
6 *Remedium l.ſiquis conductionis, C.locati, quando detur directum, & quando utile.*
7 *Dominium an, & quando ex poſſeſſione probetur, & quid in iudicio rei uendicationis ex poſſeſſione longiſſimi temporis.*
8 *Quid ſi cū poſſeſſione longiſſima cōcurreret fama publica antiqua. Dominium per famam publicam in antiquis probari quomodo ſit uerum.*
9 *Fama, & uox publica per teſtes quomodo, & quando probetur.*
10 *Dominium non probatur ex probatione poſſeſſionis aliquandiu continuatæ tanquam à domino etiam cum fama publica uiciniæ, & quando hoc ſit uerum.*
11 *Idem, ſiquis probaret patrem ſuum rem, quam uult uendicare, poſſediſſe, donec uixit, & fuiſſe pro domino publicè, communiter, & notoriè habitum, & reputatum.*

E P I T O M E.

INSTANTIAM cauſæ appellationis non cucurriſſe, nec peremptam eſſe, quando ſuper aliquo articulo incidenter culpa appellati diu litigatum fuiſſet.

Et an, & quando conductor contra locatorem ad rei reſtitutionem agentem poſſit de dominio excipere, & dominij probatio quomodo fiat, hic habetur.

CONSILIVM CXV.

IN cauſa appellationis pendente coram M. D. Capitaneo Serozanæ inter Petrū Franciſcum de Sancto Terentio appellantem ex una, & Ioannem Antonium Varelli appellatum ex alia, in qua dubitatur, an inſtantia appellationis ex lapſu fatalium ſit perempta, & caſu quo illa de iure non ſit perempta, petitur declarari, quæ nam debeant eſſe partes iudicis ad quem in iudicando ſuper meritis cauſæ. Viſis literis dicti domini Capitanei mihi ſuper exhibitione cōſilij reddditis, inſpectisq; omnibus ſcripturis ambarum partium factis tam in prima inſtantia coram conſulibus Caſtri noui, quàm in cauſa appellationis coram præfato domino Capitaneo, & diligenter conſideratis dictis teſtium pro parte dicti Ioannis Antonij examinatorum, ac allegationibus aduocatorum utriuſque partis tàm ſuper peremptione inſtantiæ, quàm ſuper meritis cauſæ editis, abſq; multiloquio, & omiſſa longa dſputatione, Deum ſolum præ oculis habendo, cōſultus quid iuris eſſe ſentiam, exponam. Et in primis de iure cōcludendum eſſe exiſtimo, ꝙ inſtantia cauſæ appellationis non dicatur eſſe perempta, ſed adhuc durare non ex prorogatione facta à iudice per totum mēſem Martij, ut in actis, qa de iure talis prorogatio

etiam de conſenſu ambarum partium fieri non po-
1 tuit,† cum nedū inſtantia prima,ſed etiam inſtantia
cāæ appellationis non poſſit à iudice etiam de cōſen
ſu partium prorogari, quamuis gl.in c.oblatæ,extra
de app.contrariū ex iuſta cā uoluerit; ita uoluit Ant.
de But.quem ſequitur Abb.in c.ex rōne, in 2. col.de
app.& ibi Dec.& Moder.cōiter idem tenent: dicunt
enim, ꝙ licet de conſenſu partiū inſtantia cāæ appel-
lationis poſſit ſuſpendi, ut interim dormiat, & non
currat,ſed ſtet in ſuſpenſo,clem.quādiu, cum ibi no.
per glo. & doct.tamen etiam de conſenſu partiū ex-
preſſo,& de mandato iudicis prorogari nō pōt,alio-
quin ſequeretur abſurdum,ꝙ de conſenſu partiū tp̄s
appellationis proſequendæ poſſet ad mille annos ex-
tendi,& ſic fieret contra publicam utilitatem contra
mentem tex.in l.properandū,in prin.C.de iud.& hāc
dr̄iam inter prorogationem, & ſuſpenſionem ſequit̄
etiam Alex.in d.l.properandum in.4.col.ubi rōnē di-
uerſitatis aſſignat,& latius habetur per canoniſtas in
d.c. ex rōne, ubi Deci. inquit hanc eſſe magis cōem
opinionem,idemq́; aſſirmat Alex.in conſi.24. circa
fi.uolu.4.& †.maximè hæc uera ſunt, quando proro-
2 gatio fuiſſet facta abſq; conſenſu utriuſq; partis,puta
à ſolo iudice,uel altera parte tantum conſentiente,
quo caſu ſcriben. oēs concludunt prorogationē nō
ualere,nec effectum habere,ut ibi latius per Dec.poſt
alios: at in caſu noſtro dico inſtantiam dictæ cauſę
ipſo iure nō cucurriſſe,ſed in ſuſpenſo ſtetiſſe,ex quo
per appellantem non ſtetit, quin cā infra ſua tempo-
ra expediretur,proteſtando de non lapſu inſtātiæ, ut
in proceſſu pluribus in locis apparet, & maximè die
ſexta Ianuarij: uerum † ex quo appellatus excepit cō
3 tra mandatum, ſeu contra perſonam procuratoris
partis aduerſæ,& non obſtante pronunciatione iudi-
cis contra ipſum Ioannemanto.appellatum facta,ip-
ſe Ioannesantonius, uel eius procurator ſuper hoc ar
ticulo proceſſit,& diu litigando inſtetit, impedimen
tum,propter quod cā appellationis non fuerit expe-
dita,dicitur facto ſolius appellati proueniſſe, & ideò
interim inſtantia cāæ appellationis ipſo iure non cu-
currit,& appellans conſeruatur illæſus, ut uolunt do
mini de Rota in deciſ.15. in tit.de appel.in nouis, &
in deciſ.79.eo.ti.in antiquis, & Bal. in auth.ei,qui,in
1.col.C.de temp. app. & gl. magna in 3.lectura in c.
uenerabilis de iud.inquit, ꝙ quando p̱ cauillationes,
& ſubterfugia aduerſarij cā protelatur,inſtantia non
currit,facitq́; id,quod uult Bal.in l.intra utile,per illū
tex.in 4.not. ff.de minoribus,ꝙ terminus legalis im-
pedito propter factum aduerſarij non currit: & ideò
bene concludunt domini de Rota in locis præallega
tis,ꝙ ſi culpa appellati incidenter litigatur ſuper at-
tētatis,uel ſuper alio articulo,interim ipſi appellanti
non currit tempus proſequendæ appellationis,ſecus
ſi hoc culpa appellantis contingat, culpa autem ap-
pellati cenſebitur incidenter litigatum, quando ipſe
ſuper illo articulo ſuccubuiſſet,quia contra eum fuiſ
ſet pronunciatum,& idem ſi contra appellantē pro-
nunciatum fuiſſet, niſi appellans fuiſſe ad litigādum
ex iuſta cā motus,nam interim etiam tempus ſibi ſu
per cā principali appellationis non fuiſſet elapſum,
ita latè declarat Dec. poſt dominos de Rota, Abb. &
plures alios,quos allegat in d.c.ex rōne in 8.colū.&
uide Bal.in l.contra maiorem,C.de inoffi.teſtamen.
circa fi.ſed facto appellati fuit ſuper articulo manda-
ti litigatum, & appellatus ſuccubuit, quia contra eū
fuit pronunciatum,ergo interim tp̄s datum ad proſe
quendum cām appellationis non dicetur ipſi appel-
lanti cucurriſſe,ſed ei illæſum fuiſſe ſeruatum.¶Stan
te igitur hac concluſione, ꝙ inſtantia rōnibus præ-
miſſis nō ſit perempta,declarandū ſupereſt,qualiter
ſuper meritis cāæ ſit per do. Capitaneum iudi
pellationis pronunciandū: & omiſſis plurim
hinc inde in allegationibus aduocatorum u
partis ſcripta fuerunt,cum & in paucis ueritas
ſtat, breuiter concludendum eē exiſtimo par
do.Capitanei eē debere in iudicando ad fauor
Petrifranciſci contra præfatum Ioannemanto
benè,& iuſtè fuiſſe appellatum,ac malè,& ini
ſe iudicatum per dictos dominos Conſules,
buerunt condemnare ipſum Ioannemanto.a
tuendum,& relaxandum rem conductam ipſ
franciſco,prout Ioannesantonius in inſtrum
4 ductionis promiſit,item † ad ſoluendum pœ
uentionales dicto Petrofranc.de quibus in p
quatenus ſe intereſſe dicti Petrifranc.extendi
ultra,cum talis pœna fuerit adiecta promiſſio
indiuidui,uidelicet reſtitutioni rei iuxta ea,
bentur in l.ſtipulationes non diuiduntur,ff.d
obl.iunctis not.per gl.& doct in c.tuam,de p
habetur in c.dilecti filij,de arbit.ubi Hoſt.&
to.uoluit ꝙ pœna conuentionalis extra iudic
miſſa poteſt exigi,quatenus pars intereſſe p
& ſic quatenus ſua intereſſe probauerit,& nō
huic opinioni Hoſtien.& Antonij adhęreo
æquiori,omiſſa opinione Inno.& Abbatis
lecti, qui uoluerunt pœnam poſſe inſolid
& ita primam opinionem Hoſtien.tanqu
rem ſequi uidetur Pet.de Ancha. in cōſi.
ma.in conſi.510.& facit tex.in c.in pœnis,
allegatis,de reg.iur.in 6. & quamuis ſuper h
lo multum dubitauerim, tamen ad ita conc
5 me mouet in primis, quia † ipſe Ioanesanto
cepit de dominio, & poſſeſſione contra dic
trumfranc.agentem condictione ex l.ſi quis
ctionis, C.locati,allegando ſe fuiſſe domini
ſeſſorem rei per eum conductæ tempore con
quæ exceptio contra agentem illo remedio
randæ opponi poteſt, quia dict. l.ſi quis con
nis hēt locum,qn̄ locator ſaltē fuiſſet poſſeſſo
catæ tp̱e contractus,ut dicit Bal.ibi in prin.
non fuit dominus,nec poſſeſſor, ſed condu
dominus, & poſſeſſor,tunc conductio nō ua
ex ea etiam ſola poſſeſſio transfertur,l.ad pro
C.locati, & c. inter dilectos,de fide inſtrum.
conductorem qōnē dominij refricantem,
gantē finito tp̱e conductionis rem reſtituer
non poteſt agere actione ex locato,nec co
ex d.l.ſi quis conductionis, & agenti obſta
dominij,& poſſeſſionis ſimul: ita no.uoluit
ſequitur Salice.in d.l.ſi quis conductionis in
ra in 2.col.uerſi.item quia,& idem ſequitur
lice.in l.qui rem,& in d.l.ad probōnē,C.cod.
ex quo Ioannesanto.dictam exceptionem
bauit,ueluti infra dicetur,remanemus in diſp
l.ſi quis conductionis, ꝙ ipſe conductor ten
conductam locatori reſtituere, reſeruata tam
proprietatis in alio iudicio,ut ibi eſt tex.& do
ter ſequuntur ibi,& in infinitis locis,ubi hæc m
tractatur, ut per Alexan. poſt alios in l.ſi alien
ſol.mat. per Pau.de Caſt.in l.qui rem,ff.depoſ
Bar.& Salice.in l.cōmodare,ff.cōmoda.& per
Abb.Ioan.de Imo.& per canoniſtas cōiter in c.
dilectos,de fide inſtrumē.ubi concorditer cō
ꝙ ſi contra conductorē ad rei reſtōnē agatur p
dictionē ex d. l. ſi quis conductionis, ipſe non
de dominio ſuo opponere,nec dicere locatio
lam prętextu ſui dominij,ex quo tale remediu
tur eē remedium momentaneæ poſſeſſionis
randæ,in quo exceptio dominij non admitti
Bal.Salic.& omnes in d.l.ſi quis cōductionis,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

l.qui rem, & in d.l.ad probationem: & † animaduer-
tatur,q in caſu noſtro non pōt dici intētatum,nec in
tentari potuit remedium directū, d.l.ſi quis condu-
ctionis,quod datur,quādo fuit celebratus cōtractus
locationis, ut ibi, ſed debemus intelligere fuiſſe in-
tentatum remedium d.l.utile,quod datur illi,q reſti-
tutionem rei ſuæ peteret ex alio contractu,quā ex cō
tractu locationis, & ei reſtitutio denegaretur,oppo-
nendo de dominio,ſeu de inualiditate contractus,ut
not. uolunt Bar.Bal. Salice. & alii omnes in d.l.ſi qs
conductionis in fi. uer.ac etiam ſcriben.in d.c.inter
dilectos,& habetur per Pau.de Caſt.in d.l.qui rem,ff.
depoſiti, & per Alex.in l.ſi alienam in fi.3.col.ff.ſol.
mat. Nam in terminis noſtris quamuis cōtractus eēt
ſub nomine locationis celebratus, tamen non fuit lo
catio, ſed potius quidā contractus innoīatus ſimilis
tñ locationi iuxta l.inſulā, & l.naturalis,§.1.ff.de prę
ſcrip.uer.non.n.pro mercede, ſeu penſione fuit pro-
miſſa certa quantitas, ſed incerta,item non fuit pro-
miſſa merces certa in pecunia conſiſtens, ſed in alia
re,ut patet ex tenore contractus, ergo locatio cōtra-
cta dici non pōt,l.2.ff.locati,& d.l.naturalis,§.1.cum
ſi. Vnde ex prædictis infero, q ſi dictus Io.Ant.qui de
ſuo dominio, & poſſeſſione excepit, probaſſet dictā
exceptionem,de iure excluderet dictum Pet.Franciſ.
ēt agentem condōne ex d.l. ſi quis conductionis, ut
expreſsè eſt de mente Bal.& Salic.in locis prælega-
tis,neq; in hoc contradictorem reperio, ſedex quo il
lam non probauit,prout oppoſuit,habet locum pro-
uiſio dictæ l. ſi quis conductionis.Et quamuis Io.An-
to.per ſuos teſtes examinatos probauerit ſuam lon-
giſſimam poſſeſſionem dictæ rei conductæ,non ta-
men illius dominium ſuum probauit.Et ſi dicetur, q
ex quo ſumus in iudicio ſummario,uidelicet momē
taneæ poſſeſſionis recuperandæ, ueluti ſcribē.cōiter
concludunt in d.l.ſi quis conductionis iuncta l.mo-
mentaneæ, C.unde ui, & per Alex.in d.l.ſi alienā, &
† dominium deducitur per modum cōtradictionis,
& exceptionis,ex poſſeſſione dominium prǽſumitur,
ut uoluit Bal.in l.indicia, C.de rei uendi. & l. 2. C.de
probat.& ad propoſitum facit id quod not.dixit Pau.
de Caſt.in l.quidam in ſuo,in ulti.col.ff.de cond.in-
ſtit.qui uoluit, q ad probandum dominium in iudi-
cio rei uendicationis etiam ex parte agentis ſufficiat
probare poſſeſſionem longiſſimi temporis,& de cu-
ius initio memoria in cōtrarium non extet,qualis eſt
poſſeſſio quadraginta annorum, ut ſingulariter uo-
luit Ant.de But.in c.ueniens, il 1.de teſtibus,& Inn.
in c.ueniens,de uer.ſigni.Alex. in conſi.4.col.9.& in
conſi.70.uolu.2.& licet in hoc Doct. cōiter teneant
non ſufficere tempus quadraginta annorum, ſed re-
quiri tempus centum annorum,ut refert Dec.in c.1.
de app.in 5.col.ad tradita per Io.de Imol.in d. c.ue-
niens,cum multis,quæ allegat Alex.in conſi. 207. in
pen.col.& in l.cum aliquis, C.de iure delib. Tamen
hæc dicta concordari poſſunt, q in antiquis plena fi-
des fit per ſolam famam,quando res antiqua excede
ret tempus centum annorum,& ſic non exiſteret me
moria in contrarium de eius initio,at quando eēt res
antiqua ſolum quadraginta annorum,tunc fama pu
blica non faceret plenam fidem, nec ſimpliciter ſe-
miplenam,ſed plus,quàm ſemiplenā, ut facilius ple-
na probatio habeatur, ut not.uoluit Fulgo. in conſil.
180.& Decius in d.c.1.Reſponderi pòt prædictis, q
quāuis ex poſſeſſione prǽſenti in dubio probetur do-
minium,quando illud per modum exceptionis oppo
nitur,ut ſupra,tamen hoc eſt uerum,quando agēs, &
ſic aduerſarius non probauit ſuam intentionem,nec
eā fundauit,ſecus ſi agens ſuā fundaſſet intērionē, ut
uoluit Bar.in d.l.quidā in ſuo, neq; Paul.de Caſt. ibi

id denegat,& hoc idem uoluit Ant.de But.in c.cum
ad ſedem,quem Abb. Imol. & reliqui ibi ſequuntur
extra, de reſtit.ſpol.ſed Petrus Franciſcus ſuam funda
uit intentionem per inſtrumenta locationis produ-
cta iuxta ea, quæ uolunt Bal. Salic. & omnes poſt gl.
in d.l.ſiquis conductionis, ergo &c.Nec obſtat dictū
Pau. de Caſt.in d.l.quidam in ſuo,quia procedit, niſi
agens fundaſſet ſuam intētionem, ut ſupra dictū eſt:
8 uel melius procedit, † quando cum probatione poſ-
ſeſſionis longiſſimæ concurreret adminiculum fa-
mæ publicæ antiquæ,nam tunc dominium probare-
tur,quoniam fama publica iuſtam cauſam credendi,
& ſic titulum putatiuum ad præſcriptionem aptū in-
duceret,ut uoluit Bar.in terminis,& ibi Alex.in l.p-
prietatis,C.de probat.& eſt de mente Bald. in l.indi-
cia, in ult.col.C.de rei uend.& ita declarat Alexā. in
apoſtil.in l.de minore,§.tormenta in uer.quæro,qua
liter,ff.de quæſtio.dicens, q ex poſſeſſione longiſſi-
mi temporis, & de cuius initio memoria hominum
non extet, probatur dominium, quando cum fama
publica concurrit,nam fama publica per ſe non ſuf-
ficeret,Bar.in d.l.proprietatis,nec etiam per ſe lōgiſ-
ſima poſſeſſio,ſed ambo ſimul requiruntur,ut ibi, &
hoc expreſsè uoluit etiam Bal.& Paul.de Caſt.in l.at-
qui natura,§.ſi me abſente,ff.de nego.geſt.& ita de-
bet declarari gl.ibi ſentiens,q per famam publicam
in antiquis probatur dominium concurrente poſſeſ-
ſione longiſſima; nam ſola poſſeſſio etiam diutina
non probat dominium poſſeſſoris, arg.l.naturaliter,
§.nihil cōmune,ff. de acq.poſſ.& eſt de mente Bart.
in d.l.quidam in ſuo,& ſcribē. in d.c. cum ad ſedem,
& in l.2.C.de probat.Et ſi diceretur,q in caſu noſtro
non ſolum fuit probata poſſeſſio longiſſima,ſed etiā
fama publica,ueluti ex dictis teſtium colligitur,& ita
pro parte dicti Ioānisantonij fuit capitulatum,reſpō-
9 deri poteſt,quod † licet teſtes dixerint eſſe publicam
uocem,& famam de teſtificatis per eos, & ſic de con
tentis in capitulis,ob hoc tamen non ſequitur,q pu-
blica uox,& fama probata fuerit,ut uoluit Bar.in d.§.
tormenta in fi. 5. col.uerſi.ſed quid ſi teſtis dicit &c.
ad hoc.n.ut teſtis,de fama publica deponens probet,
debet rationem concludentem de fama publica de-
ponere,nec omnis ratio dicitur concludens, ut ibi p
Bar.& propterea ſi teſtis diceret,ſcio, quia audiui pu-
blicè dici,nec dicat in quo loco,non probat, quia eſt
probatio dubia, & debuit dicere audiui publicè dici
in tali ciuitate,in tali uilla. Præterea an ēt dicēdo au-
diui publicè dici in tali loco, dicatur probari publica
uox,& fama,eſt ualde dubium,& Bar.pluresq; alij in
d.§.tormēta, in 6.col.in prin.tenent nō probari.Hæc
ſunt uerba Bar.in d.§.tormēta, quē doct.cōiter ſaltē
quoad primū dictū ſequunt̄,ut ibi p Alex.Sed in caſu
nr̄o teſtes de fama publica deponētes nullā reddunt
rōnē ꝯcludētem de fama,qa duo ex eis,uidelicet ſe-
cundus, & ultimus dicunt ſimpl̄r eſſe famā publicā,
famāq; publicā facere plures, puta decē, uel uiginti
hoīes,& famā publicam eſſe,quod plures ſciunt,nec
aliter dicunt ſe audiuiſſe dici publice, ſeu à maiori
parte populi, nec dn̄t famam publicam eſſe in certo
loco,& in certa ciuitate, prout requirit̄ ad probatio-
nē famæ publicę ad tradita p Bar.in d.§.tormenta,&
ibi p Alex.& alios,quos allegat,ac ēt p Salic.in l. ea q
dē,C.de accuſ. Itē primus teſtis interrogatus de cau-
ſa ſciæ ſup fama publica ſimpl̄r dicit, publicā uocē,
& famā eē,quod publicè ſcitur,& tertius teſtis reddē
do rōnē dicti ſui dicit publicā uocē, & famā eſſe id,
qđ uulgo dicitur,& nihil ultra,ex quibus apparet, fa-
mam publicam non eſſe probatā,quia non deponūt,
in quo loco,& in qua ciuitate uulgo diceretur,ſeu pu
blicè ſciretur, ut ex prædictis apparet. Præterea hi

teſtes

teſtes potius uolunt deſcribere, & ponere, quid ſit fa-
ma publica in ſe iuxta not. per Bart. in d. §. tormenta,
quam dicantur deponere, ꝙ ſuper dominio, & poſſeſ
ſione dicti Ioannisantonij eſſet fama publica, ueluti
ex eorum uerbis colligitur, iunctis not. per Bart. in d.
§. tormēta. & ultra prædicta, ꝙ in terminis noſtris nō
dicatur pro parte Ioannisantonij probatū dominiū,
10 † adduco dictum Innocentij in c. illud in fi. de p̄ſum-
ptio. quem ſequitur Abb. in d. c. cum ad ſedem, in 6.
col. qui dixit, ꝙ ſi quis per teſtes probaret ſe fundum,
uel quid aliud pro ſuo, & tanquam dominum aliquā-
diu poſſediſſe, & ulterius probaſſet famam ſuper hoc
extare, probando concludenter de fama, & exprimē
do locum, & uiciniam, ubi erat fama publica, propter
hoc nō dr̄ dominiū probatum, nec ſic probans debet
ſuper dominio obtinere, niſi aliter de legitimo titulo
probet: quod dictum Abb. ibi multum extollit, quia
Inn. innuit, ꝙ poſſeſſio aliquanto tp̄e cōtinuata tanq̄
à domino etiam cum fama publica uiciniæ de domi-
nio non probat dominium, & hoc ne ſupra dictis cō
trarietur, uerum eſſe intelligas, quando reus ſic pro-
baſſet poſſeſſionem, & famam publicam ad probōnē
dominij, de quo excepit, & actor intentionem ſuam
contra reum probaſſet, ſecus, ſi actor nō probaſſet in-
tentionem ſuam, ad tradita per Anto. in d. c. cum ad
ſedem, cum alijs ſupra allegatis: ſed in caſu noſtro
actor, hoc eſt Petrusfranciſcus probauit in hoc iudi-
cio ſuam intentionem, ergo ex probōne poſſeſſionis
etiam cum fama non diceur probata exceptio domi-
nij per ipſum Ioannemantonium oppoſita per præ-
dicta: & tanto minus exceptio dominij in caſu nr̄o
probata dicetur, ex quo fama publica non fuit legiti-
mè probata, quamuis fuerit longiſſima poſſeſſio pro
bata, ut ſupra dictum fuit, & facit ad propoſitum id,
11 † qđ uolunt domini de Rota in deciſ. 326. alias 330.
quos refert, & ſequitur Abb. in d. c. cum ad ſedē, qui
dicunt, ꝙ ſi uendico caſtrū ratione dominii, uel qua-
ſi, & probo per teſtes patrem meum poſſediſſe, do-
nec uixit, qui tempore uitæ ſuæ pro domino publicè
cōiter, & notoriè fuit habitus, & reputatus, ex hoc do
minium, uel quaſi non probatur: quæ omnia opti-
mè demonſtrant exceptionem dominii non fuiſſe
per dictum Ioannēanto. probatam. Et præmiſſa ſua-
12 dentur ex iis, † quæ uoluit in terminis Bal. in d. l. ad
probationem, C. locati, in uerſi. octauo oppono, qui
ait, ꝙ quando conductor ſtetit in finibus conductio-
nis, & breui tempore, tunc ex conductione rei ſuæ, &
à ſe poſſeſſæ, ſibi non fit præiudicium aliquod, & tūc
habet locum tex. in d. l. ad probationem, & in l. q rē,
C. locati, ut conductor poſſit de dominio opponere,
at quando conductor longo tempore locatorem in
dominum recognouit, tunc non habet locum d. l. ad
probationem, cū ſi. quinīmo ex locatione, & fructuū
reſponſione dominium probatur: ſed Ioannesanto.
conductor per longum tp̄s recognouit dictū Petrum
franciſ. in locatorem, & in dominum, ut ex inſtrumē
tis locationum apparet; ergo &c. Poſſem plura alia
pro deciſione huius q̄onis cumulare, ſed ne longior
ſim hæc ſufficiant, ex quibus facilè oīb. ſupra in ꝑriū
adductis reſponſio colligi pōt. Concludo itaq; inſtan
tiam cāæ appellationis non eſſe peremptā, & partes
domini iudicis eſſe in declarando benè, & iuſtè fuiſſe
appellatū pro parte dicti Petrifranciſci, & malè, ac ini
què fuiſſe per dictos dominos Conſules ad fauorem
dicti Ioannisantonii iudicatum, & ꝯn̄r in condēnan-
do ipſum Ioannemanto. ad reſtōnē rei conductæ ipſi
Petrofranciſco, & ad ſoluendum pœnam, ut ſupra di
ctum fuit, ſalua tamen illi quæſtione dominii, & pro
prietatis in alio iudicio, cui per præſentem ſententiā
præiudicium fieri non debet. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Iudicis officium eſt rixas tollere, & Preſidis curare, ...*
quam regit, pacata ſit, & quieta.
2 *Iudex quandoque partes ad pacem, & concordiam cogit.*
3 *Iudex quando, & qua de cauſa poſſeſſionem rei ad ſe ...*
fructus ſequeſtrari facit, mandatq; partibus, ne ad ...
4 *Appellatione pendente quō iudex innouare poſſit, et q...*
5 *Dilatione pendente iudex ad fauorem eius, cui data eſt ...*
teſt ſe intromittere.
6 *Sequeſtratio fructuum appellatione pendente quando, & ...*
do fieri poſſit, & num. 7. & 9.
8 *Stilus curiæ, eſt ſeruandus.*
10 *Sententiæ à qua fuit appellatum, realis exequutio pen...*
pellatione fieri non poteſt, præſertim per iudicem à q...
ſi in ſententia per eum lata exequutionem commiſerit.
11 *Delegatus Papæ, cui cauſa ſimpliciter eſt commiſſa, poteſt*
exequi ſuam ſententiam, ſecus in delegato inferiori.

EPITOME.

Pendente appellatione etiam à ſenten...
rioris, & ordinarii loci poteſt ipſe ſuperior, ...
narius, & ſic iudex à quo, ne partes ueniant ...
ad ſe poſſeſſionem rei aduocare, & mandare ...
ſequeſtrari, ac p̄cipere partibus, ne ad rē illi...

CONSILIVM CXVI.

Pendente appellatione int...
illos de Scalis corā Papa ſuper ...
ſeſſionis uacantis, ad quam q...
bat ſe debere admitti, cum tim...
partes concurſu ipſarum ad arm...
ſuperior loci, & ordinarius, etiam ſi ſit iudex ...
poteſt utrique parti mandare, ne ad locum ...
1 & facere, ꝙ fructus ſequeſtrentur, quia † ad of...
iudicis ſpectat tollere rixas, & bono, grauiq; ...
cōgruit curare, ut pacata, & quieta ſit prouinc...
2 regit, l. congruit in prin. ff. de offic. præſi. & † ...
cauſa iudex quandoque partes ad pacem, & c...
cordiam cogit, ut ibi per Bald. & latè per Ale...
3 æquiſſimum in apoſtilla magna, ff. de uſufruc...
aduocat ad ſe poſſeſſionē rei, & facit fructus ...
ſtrari, mandatq; partibus, ne ad locum accedan...
not. declarat Bart. in d. l. æquiſſimum, & habe...
Bald. in l. fi. in 1. & 2. col. C. de edict. diui Adri...
& tanto magis hoc ſuperior, ac etiam iudex a...
cere poteſt ad fauorem, & ad petitionem a...
4 tis, nam † licet pendente appellatione non ...
iudicem à quo aliquid innouari c. non ſolu...
pellatio. in 6. & iuriſdictio illius ſuſpenſa di...
men hoc eſt uerum in præiudicium appella...
fauorē eius, qui appellauit, poteſt innouare, ...
iuriſdictio dicitur ſuſpenſa, dummodo non ...
mittat de articulo appellationis, ut eſt tex. no...
Deci. in 1. notab. in c. cum teneamur, de app...
5 ad quod facit, nam † pendente dilatione offic...
dicis conquieſcere debet, l. ſiue pars, C. de dil...
tamen ad fauorem eius, cui dilatio data fuit, ...
ſe intromittere poteſt dilatione pendente, l. ...
ſtituatur, ibiq; Ioan. de Imol. ff. de hæred. in...
6 Confirmantur præmiſſa, nam † quamuis pe...
appellatione regulariter ad inſtantiam partis ...
ſequeſtrari non deberent, nec poſſent, quia ſe...
tio regulariter eſt prohibita, maximè pend...
pellatione, qua pendente nihil eſt innouand...
bus uulgaribus, tamen iudex ipſe ex ſuo offic...
re poteſt, quòd fructus ſequeſtrentur, ut uol...
Alexan. & alii in l. imperatores in fi. ff. de app...
& ita intelligatur tex. in c. quoties il 2. 2. quæ...
7 terea † ubicunque fuit appellatum nedum ...
tentia, ſed etiam ab exequutione, hoc eſt ...